

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004



2009

Dokument z posiedzenia

1.9.2008

B6-0412/2008

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Joseph Daul, Elmar Brok, Othmar Karas, Gunnar Hökmark, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Charles Tannock, Stefano Zappalà, Karl von Wogau, Jean-Pierre Audy, Tunne Kelam, Marian-Jean Marinescu, Ria Oomen-Ruijten

w imieniu grupy politycznej PPE-DE

w sprawie sytuacji w Gruzji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Gruzji

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Gruzji, a w szczególności rezolucje z dnia 26 października 2006 r.¹, 29 listopada 2007 r.² i 5 czerwca 2008 r.³,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie skuteczniejszej polityki UE wobec Południowego Kaukazu⁴ oraz z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa⁵,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie stosunków UE-Rosja, w szczególności rezolucję w sprawie szczytu UE-Rosja z dnia 19 czerwca 2008 r.⁶,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 13 sierpnia 2008 r. na temat sytuacji w Gruzji,
 - uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/450/WPZiB z dnia 16 czerwca 2008 r.⁷ dotyczące dalszego wkładu Unii Europejskiej w proces rozstrzygnięcia konfliktu w Gruzji/Osetii Południowej oraz inne poprzednie wspólne działania Rady w tej samej sprawie,
 - uwzględniając konkluzje nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej⁸ w sprawie sytuacji w Gruzji z dnia 1 września 2008 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wydawanie rosyjskich paszportów obywatelom w Osetii Południowej oraz wspieranie ruchu separatystycznego, wraz ze wzmożoną działalnością militarną separatystów wymierzoną w miejscowości zamieszkałe przez ludność gruzińską, zwiększyło napięcia w Osetii Południowej, w powiązaniu z lipcowymi rosyjskimi manewrami wojskowymi na szeroką skalę w pobliżu granicy Gruzji,
- B. mając na uwadze, że w dniu 8 sierpnia 2008 r. siły Republiki Gruzji starły się w Cchinwali, stolicy separatystycznego gruzińskiego regionu Osetii Południowej, z siłami rosyjskimi, które w dniu 11 sierpnia rozszerzyły swoją ofensywę na terytorium samej Gruzji,

¹ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0253.

² Teksty przyjęte P6_TA(2007)0572.

³ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0253.

⁴ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0016.

⁵ Teksty przyjęte P6_TA(2007)0538.

⁶ Teksty przyjęte P6_TA(2008)0309.

⁷ Dz.U. L 157 z 17.6.2008, s. 110.

⁸ 12594/08.

- C. mając na uwadze, że w dniu 12 sierpnia prezydenci Gruzji i Rosji zobowiązali się do porozumienia opartego o starania mediacyjne prowadzone przez UE i przewidującego natychmiastowe zawieszenie broni, wycofanie sił gruzińskich i rosyjskich na pozycje sprzed dnia 7 sierpnia oraz otwarcie międzynarodowych rozmów w sprawie szybkiego ustanowienia międzynarodowego mechanizmu w celu przygotowania pokojowego i trwałego rozwiązania konfliktu,
- D. mając na uwadze, że w dniu 19 sierpnia NATO zawiesiło regularne stosunki z Rosją na najwyższym szczeblu, stwierdzając, że działania wojskowe Rosji były „nieproporcjonalne” i „sprzeczne z jej rolą w zakresie utrzymywania pokoju w częściach Gruzji” oraz że dopóki oddziały rosyjskie pozostają w Gruzji, utrzymywanie „takich stosunków jak zwykle” nie może być kontynuowane,
- E. mając na uwadze, że w dniu 22 sierpnia Rosja wycofała czołgi, artylerię i setki oddziałów z najbardziej wysuniętych pozycji w Gruzji, ale nadal kontroluje dostęp do miasta portowego Poti na południe od Abchazji i ustanowiła inne punkty kontrolne wokół Osetii Południowej i Abchazji,
- F. mając na uwadze, że w dniu 25 sierpnia wyższa izba parlamentu rosyjskiego przegłosowała rezolucję wzywającą prezydenta do uznania niepodległości separatystycznych regionów Gruzji – Abchazji i Osetii Południowej, czego następstwem w dniu 26 sierpnia było formalne uznanie przez prezydenta Miedwiediewa obydwu regionów za niepodległe państwa,
1. wzywa Rosję do poszanowania suwerenności, integralności terytorialnej i nienaruszalności uznanych przez społeczność międzynarodową granic Republiki Gruzji, a w konsekwencji odrzuca uznanie przez Federację Rosyjską niepodległości separatystycznych gruzińskich regionów Południowej Osetii i Abchazji jako sprzeczne z prawem międzynarodowym;
 2. podkreśla, że nie istnieje żaden uzasadniony powód do rosyjskiej inwazji na Gruzję, okupowania jej części i gróźb obalenia rządu demokratycznego kraju oraz że Rosja nie ma żadnego uzasadnionego interesu w innych suwerennych państwach;
 3. podkreśla, że partnerstwo między Europą a Rosją musi opierać się na przestrzeganiu podstawowych zasad współpracy europejskiej, popartym czynem, a nie tylko słowem; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem stanowcze potępienie przez Radę Europejską działań Rosji, w tym uznania niepodległości Abchazji i Osetii Południowej;
 4. podtrzymuje głębokie przekonanie co do zasady, że żadne państwo trzecie nie ma prawa weta wobec suwerennej decyzji innego kraju dotyczącej przystąpienia do dowolnej organizacji międzynarodowej lub sojuszu, ani też prawa do destabilizacji demokratycznie wybranego rządu; podnosi zatem obawę co do celu Rosji, zakładającego obalenie demokratycznie wybranego prezydenta Micheila Saakaszwilego i zastąpienie go prezydentem sprzyjającym rządowi rosyjskiemu;
 5. wyraża głębokie zaniepokojenie wpływem min rosyjskich na społeczne i gospodarcze funkcjonowanie Gruzji, zwłaszcza mając na uwadze wysadzenie w dniu 16 sierpnia mostu kolejowego w pobliżu Kaspi na głównej linii kolejowej z Tbilisi do Poti, a także

wywołaną w dniu 24 sierpnia w pobliżu Gori eksplozję pociągu-cysterny przewożącego ropę naftową z Kazachstanu na eksport przez Poti; podkreśla, że obydwa działania stanowiły pogwałcenie zobowiązania do zawieszenia broni;

6. potępia wymuszone wysiedlanie ludności gruzińskiej z domów w Osetii Południowej, trwające nawet po uzgodnieniu zawieszenia broni, i wzywa władze rosyjskie i południowoosetyjskie do zapewnienia powrotu tych ludzi;
7. stanowczo wzywa Rosję do honorowania wszystkich swoich zobowiązań na mocy porozumienia w sprawie zawieszenia broni, osiągniętego i podpisanego za sprawą wysiłków dyplomatycznych UE, poczynając od całkowitego i natychmiastowego wycofania jej oddziałów z samej Gruzji oraz zredukowania rosyjskiej obecności wojskowej w Osetii Południowej i Abchazji do wielkości sił pokojowych rozmieszczonych w obydwu prowincjach przed wybuchem konfliktu; potępia masowe grabieże dokonywane przez rosyjskie siły inwazyjne oraz towarzyszących im najemników;
8. w tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem decyzję Rady Europejskiej w sprawie upoważnienia jej przewodniczącego do udania się do Moskwy w dniu 8 września, w towarzystwie przewodniczącego Komisji i wysokiego przedstawiciela, oraz do kontynuowania rozmów z Rosją w perspektywie pełnego wdrożenia sześciopunktowego porozumienia;
9. wzywa UE i NATO oraz ich członków, aby na podstawie wspólnego stanowiska wykorzystali wszystkie dostępne środki do nakłonienia rządu rosyjskiego do przestrzegania prawa międzynarodowego, co jest niezbędnym warunkiem odgrywania odpowiedzialnej roli we wspólnocie międzynarodowej; przypomina Rosji, dysponującej prawem weta w ONZ, o jej odpowiedzialności w zakresie globalnego ładu pokojowego;
10. wzywa Radę i Komisję do przeglądu polityki wobec Rosji, gdyby ta nie wypełniła swoich zobowiązań na mocy porozumienia w sprawie zawieszenia broni; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem decyzję Rady Europejskiej o odroczeniu negocjacji w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy aż do wycofania oddziałów rosyjskich na pozycje sprzed dnia 7 sierpnia;
11. wzywa państwa członkowskie UE do przeglądu wydawania wiz w celu prowadzenia działalności gospodarczej umiejscowionej w Osetii Południowej i Abchazji;
12. wzywa Radę i Komisję, aby w konflikcie dały dowód silnej woli politycznej – zwłaszcza wobec Rosji – oraz wykorzystały obecne możliwości polityczne i gospodarcze UE; podkreśla konieczność prezentowania przez UE wspólnego stanowiska w tej kwestii;
13. wyraża wdzięczność dla francuskiej prezydencji UE za szybkie osiągnięcie porozumienia w sprawie zawieszenia broni;
14. zwraca się o solidny wkład Unii Europejskiej w planowany międzynarodowy mechanizm na rzecz rozwiązania konfliktu na podstawie decyzji OBWE, prowadzący do wycofania rosyjskich oddziałów, a następnie utworzenia międzynarodowych sił pokojowych, w skład których będzie wchodzić łatwo rozpoznawalna misja Europejskiej Polityki

Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO);

15. wzywa do szybkiego rozmieszczenia międzynarodowej pomocy humanitarnej i domaga się od Unii Europejskiej i jej państw członkowskich przyznania ofiarom kryzysu dostatecznych środków na finansowanie w sytuacjach wyjątkowych, wraz z przesunięciem na ten cel części środków z budżetu UE przyznanych uprzednio Federacji Rosyjskiej; podkreśla, że Rosja musi umożliwić działaniom pomocowym pełen dostęp do wszystkich części Gruzji – również tych, w których obecnie znajdują się oddziały rosyjskie;
16. wzywa Komisję, Radę i państwa członkowskie do szybkiego wsparcia odbudowy infrastruktury w Gruzji;
17. wzywa wszystkie strony konfliktu, aby umożliwiły pełny i nieskrępowany dostęp pomocy humanitarnej do ofiar, w tym do uchodźców i przesiedleńców;
18. zwraca się o niezależne międzynarodowe dochodzenie w sprawie domniemanych zbrodni popełnionych przez strony konfliktu w Gruzji, od pierwszych wydarzeń w Cchinwali i okolicach w dniach 1-7 sierpnia do późniejszych czystek etnicznych w Osetii Południowej i Abchazji;
19. wzywa Radę i Komisję do dalszego rozwoju europejskiej polityki sąsiedztwa poprzez lepsze dostosowanie jej do potrzeb naszych wschodnich partnerów, w tym wzmocnienie zaangażowania UE w regionie Morza Czarnego, do poparcia propozycji Parlamentu Europejskiego dotyczącej Europejskiego Obszaru Gospodarczego Plus lub propozycji szwedzko-polskiej oraz do przyspieszenia ustanowienia strefy wolnego handlu, zwłaszcza w stosunku do Gruzji, Ukrainy i Republiki Mołdowy; zauważa, że liberalizacja polityki wizowej UE wobec tych krajów musi uwzględniać fakt, że Rosji przyznano w tej dziedzinie lepsze niż im warunki;
20. wzywa Radę i Komisję do zwołania w Tbilisi konferencji w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa;
21. wzywa Radę i Komisję do czynnego zaangażowania się w określenie nowego skutecznego mechanizmu na rzecz rozwiązania konfliktów w tym regionie;
22. wzywa Radę i Komisję do zwołania międzynarodowej konferencji darczyńców na rzecz odbudowy Gruzji, do zbadania wykonalności szeroko zakrojonego planu UE w zakresie wsparcia finansowego na rzecz odbudowy dotkniętych wojną obszarów Gruzji oraz do ustanowienia silniejszej obecności politycznej UE w kraju i w regionie;
23. stwierdza, jako przedstawiciel narodów Europy, że europejscy obywatele powinni być zaangażowani – poprzez swoich przedstawicieli – w rozwiązanie niniejszej sytuacji; w tym kontekście sugeruje, aby w zależności od rosnącej powagi sytuacji w Gruzji rozważyć nadzwyczajne posiedzenie komisji spraw zagranicznych Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych państw członkowskich;
24. podkreśla znaczenie Gruzji, stanowiącej trasę alternatywną wobec przesyłu energii przez Rosję, dla zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego UE; uważa, że skuteczna ochrona

istniejącej infrastruktury, takiej jak rurociąg BTC, ma kluczowe znaczenie, i wzywa Komisję, aby zaoferowała Gruzji wszelką niezbędną pomoc w tym celu; oczekuje stanowczego zobowiązania się UE do kontynuowania projektu rurociągu Nabucco, uznanego za priorytetowy projekt UE przecinający terytorium Gruzji;

25. podkreśla znaczenie równorzędnych stosunków UE-USA dla bezpieczeństwa i stabilności w obszarze euroatlantyckim i zaznacza, że wspólna polityka ze strony partnerów transatlantyckich jest najskuteczniejszym sposobem traktowania problemów dotyczących obu stron Atlantyku;
26. przypomina, że podczas szczytu w dniu 3 kwietnia 2008 r. w Bukareszcie NATO zgodziło się na przystąpienie Gruzji do sojuszu, i jest zdania, że Gruzja jest nadal na drodze do ostatecznego wejścia do sojuszu;
27. jest zdania, że rola UE w obecnym kryzysie mogła zostać zwiększona poprzez wzmocnienie europejskiej polityki zagranicznej, obrony i bezpieczeństwa, i uważa, że traktat z Lizbony, obejmujący utworzenie stanowiska wysokiego przedstawiciela, klauzulę solidarności i politykę w zakresie bezpieczeństwa energetycznego UE, stanowi właściwy sposób, aby to uczynić;
28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, przewodniczącym parlamentów państw członkowskich, prezydentom i parlamentom Gruzji i Federacji Rosyjskiej, NATO, OBWE oraz Radzie Europy.